

69741 - KUR'AN'DA SAYISAL MUCİZE VE GÜNEŞ TAKVİMİ'NİN KULLANIMI KONUSU

Soru

Geçenlerde, Kur'an'ın birçok şeyi kapsayan mucizelerle ilgili olarak, -mesela; ana karnındaki cenin'in geçirdiği üç devre, yıldızların yörüngesi vb.- bazı (yazılar) okudum. Özellikle bir tanesi, "gün" sözcüğünün Kur'an'da 365 defa geçtiğinden, "ay kelimesinin 12 defa tekrarlandığından bahsediyordu. Kur'an'da, "gün" kelimesinin (çoğulu olan günler)'in kaç defa yinelendiğini unuttum. Arkadaşlarımdan biri, İslâmî (hicri) takvim bastırdı. Ancak, 365 günden oluşmuyor. İslâmî takvim konusundaki bu durum ne anlama gelmektedir? Yoksa Allah, dünyanın çoğunluğunun miladi takvimi kullanacağını bildiğinden, bu, sonuncusunun daha sağlam olduğuna mı işaretler?

Detaylı cevap

Hamd,
yalnızca Allah'adır.

Birincisi:

Birçok

insan, Kur'an'daki çeşitli mucizelerle ilgilenmişlerdir. Bu mucizelerden biri de "sayısal mucize"dir. Gazete ve dergilerde, internet sitelerinde; tekrarları benzer lafızlar veya zıtlarıyla aynı sayıda zikredilen ifadelerin dökümü yayınlanmaktadır.

"Yevm" (gün) kelimesinin (365) defa, "şehr" (ay) kelimesinin 12 defa tekrarlandığını iddia etmektedirler. Yine, "melekler ve şeytan" ve "dünya ve âhiret" gibi, başka lafızlar için de buna benzer şeyler yapılmıştır.

İnsanların

birçoğu, “Nükte” ile “i’caz” yani eşsizlik-benzersizlik (konusunu) birbirinden ayırmaksızın, bu tekrarlar (hakkındaki sayılar)ın doğru olduğunu ve bunların Kur’an’ın mucizelerinden olduğunu sanmaktadır. Birtakım sayıları ve (birbiriyle benzeşen-belirli) kelimeleri bir araya getirerek kitaplar yazmak, herkesin yapabileceği bir şeydir. Bunun neresi benzersiz olmaktır? Allah Teâlâ’nın kitabındaki “benzersizlik” bu türden incelikler gibi değildir. Aksine konu, bundan çok daha derin ve çok daha ulvîdir.Çünkü Arab hatiplerini ve söz ustalarını, “bu (Kur’an’ın) bir benzerini veya benzeri on suresini veya bir tek suresini de onların getirmeleri” konusunda aciz bırakan bu (Kur’an)dır. Bu gibi incelikleri yapmaya (kalkışmak) herhangi bir yazarın haddi değilken, -bununda ötesinde- kitap telif etmeye kalkışmak! İşte buna dikkat edilmelidir.

Bilinmelidir

ki; bu tarz filler, böylesi kimseleri, sadece istatistik oluşturma (sınırında durdurmamış) daha fazlasına yönelmeye sevk etmiştir.Bazıları bu sayılarla “İsrail devleti’nin yok olacağı tarihi, diğer bazıları “kıyametin kopacağı ânı” belirlemeye yeltenmişlerdir. Bir kısmı da yayınlarında, Kur’anda “New York’taki İkiz Kulelerin yıkılışı”na işaret edildiğini iddiâ ederek, tevbe suresinin âyet sayısı, sûre numarası ve cüz sayısından hareketle, Allah Teâlâ’nın kitabına iftira atmıştır.Bütün bunlar, Allah Teâlâ’nın kitabına karşı (işlenen) ve Allah’ın Kitabı’nın eşsizliği hakkındaki cehaletten kaynaklanan abesliklerdir.

İkincisi:

Bu

rakamları yayınlayanların istatistikleri incelendiğinde, bazı lafızların sayımının doğru olmadığı görülmektedir. Bazılarının, kelimelerin sayımında 'ayıklama' yöntemini kullanarak, hevalarına göre davranmışlardır. Bütün bunlar, arzu ettikleri neticeye ulaşmak ve Allah'ın kitabında var olduğunu sandıkları şeyler içindir.

Dr. Halid es-Sebt şöyle demiştir:

Dr.

Eşref Abdurrazzak Katane, Kur'an-ı Kerim'deki sayısal mucize konusunda bir tenkit çalışması yapmış ve bu çalışmasını "Mushaf'ın Resmi ve Sayısal Mucize; Kur'an-ı Kerim'de Sayısal Mucize Kitapları (ile ilgili) bir Tenkit Çalışması" adıyla yayınlamıştır. 3 Kitabın sonuç bölümünde şu kitaptan bahsetmektedir:

1-

"19 Rakamının Mucizesi".

Basim Cerrar,

2-

"Kurban'da Sayısal Mucize" .

Abdurrazzak Nevfal,

3-

"Mucize" Adnan er-Rifaî.

Müellif,

ulaştığı sonucu şu ibarelerle ifade etmiştir:

“Bu

kitaplarda zikredildiği üzere, çalışmamda ‘sayısal mucize düşüncesi ile ilgili olarak ulaştığım sonuç; bunun kesinlikle doğru olmadığı şeklindedir. Zira bu kitaplar, okuyucuyu önceden belirlenen sonuçlara ikna etmeye dayanan bakış açısının doğruluğunu ispat etmek için, bazen “yönlendirme” şartlarına, bazen de “ayıklama” yöntemine dayanmaktadır. Bazen bu şartlı yönlendirmeler, ümmetin icmasıyla belirlenmiş olan sabitelerin dışına çıkılmaya götürmüştür. Mushaflardaki “Resm-i Osmanî”ye muhalefet etmek gibi. Ki, bu asla caiz değildir. Yine, bazı kelimelerin yazılış şekli konusunda, sadece mushafların birindeki şeklini itibara alıp, diğerlerini devre dışı bırakmak gibi. Bu da (yine) kelimelerin eş anlamlıları ve karşıt anlamlıları açısından Arapça Dil Bilgisi prensiplerine aykırı olmaya sebep olmuştur.” (Şam, (S. 197). Menar Yayın-Dağıtım. 1. Baskı, 1420 H /1999 M.)

Dr. Fahd er-Rumî

de, Abdurrazzak Nevfel’in, Sayısal Mucize’ iddiasının doğruluğunu ispat için, kelimelere “ayıklama” yöntemini uygulamayı tercih etmesi konusunda (bazı) misaller vermektedir.

Sözlerinden

bazıları şöyledir:

“Kur’anda

“el-yevm” (gün) lafzı, senenin gün sayısı adedince (365) kere

geçmektedir. Bunu ispat etmek için, “el-yevm” ve “yevmen” kelimelerini saymakta, ancak “yevmeküm” , “yevmehum” ve “ yevme izin” lafızlarını saymamaktadır. Çünkü, saymış olsa, hesap şaşacaktır! Aynı şekilde, şeytan(ın şerrinden, Allah’a sığınma anlamındaki) “el-istiaze” lafzı ile ilgili olarak da durum böyledir. 11 defa geçtiğini söylemekte. Ancak, “euzu” ve “feste’iz” lafızlarını sayıya dâhil ederken, aynı kökten gelen “uztu” , “yeûzûne” , “uîzuha” ve “maâzallah” lafızlarını dâhil etmemektedirler.”

(Bkz.

“İtticâhât’it-Tefsîr Fi’l-Karni’r-Râbi’ Aşar” (14. Asırda Tefsir Eğilimleri) 2/699-700. Beyrut, Müessesetü’r-Risale. 2. baskı. 1414 H.)

Böylece,

bilimsel ve sağlam bir ifade ile soruda belirtilen, “Yevm” kelimesi ve Kur’andaki sayısı ile ilgili cevap açığa kavuşmuş oluyor.

Üçüncüsü:

Allah Teâlâ’nın,

Kitâb-ı Kerim’inde zikrettiği “hesap” ise, dakik ve seneler zarfınca asla şaşmayacak olan “kameri hesap”tır.

Allah Teâlâ,

Kehf Sûresi 25. âyetinde şöyle buyurmaktadır:

{

﴿وَلَبِثُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِئَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا﴾

[سورة الكهف الآية: 25]

“Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar. Buna dokuz daha eklediler.”(Kehf Sûresi:25).

Bazı âlimler; “(300) sayısı şemsi (güneş yılı) hesabına göre, (309) sayısı ise, kameri (ay yılı) hesabına göredir” demişlerdir!

Bu görüşe, değerli âlim Muhammed b. Salih el-Useymîn itiraz etmiş ve itirazını şöyle açıklamıştır:

“Allah Teâlâ'nın katında hesap ay hesabıdır, güneş hesabı değildir”.

değerli âlim Muhammed b. Salih el-Useymîn şöyle demektedir:

(وَارْزَادُوا تِسْعًا)

“dokuz sene daha eklediler”

Yani, üç yüz'ün üzerine dokuz sene daha eklediler ve oradaki kalışları 309 sene olmaktadır. Birisi, üçyüz dokuz niye denilmemiş” diye sorabilir?”

Cevap olarak deriz ki:

Bu, o
anlama gelir. Ancak, Kur'an-ı Kerim, kitapların en beliğ
olanıdır. Bu yüzden, âyetlerin başlarının kafiyesi
için:

(
ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَارْدَاؤُا تِسْعًا)

“Üç
yüz sene ve
-ilaveten- dokuz sene” demiştir. Ancak bu, bazılarının
dediği gibi, “üçyüz sene” güneş hesabıyla, “dokuz sene de” ay hesabıyla
(anlamında) değildir. Zira,
Allah Teâlâ'nın böyle kastedtiğine delil bulmamız mümkün
değildir. Allah Teâlâ'nın bu manayı kastettiğini kim iddiâ
edebilirki? Hatta güneş yılı olarak üçyüz sene, üçyüz dokuz ay
yılına tekabül etse dahi, Allah Teâlâ'nın, (bu ifadesiyle) tam
da bunu kastettiğini söylememiz mümkün değildir. Çünkü
Allah indinde hesap “bir”dir.

Peki, Allah
indindeki hesabı (anlayabilmemize yarayacak) alametler ne olabilir?

Cevabı:
Hilal'dir. Bu yüzden deriz ki: “üçyüz sene” güneş yılıdır, “dokuz sene ilave ettiler” ay
yılıdır sözü, zayıf bir sözdür.

Birincisi:
Çünkü
Allah Teâlâ'nın bunu murad ettiğini söylememiz mümkün
değildir.

İkincisi: Allah

indinde ayların ve senelerin sayısı hilal ilemdir. Allah Teala buyurur:

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ

: نُوراً وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ ... [يونس سورة من الآية

5]

“O, güneşi bir ışık

(kaynağı), ayı da (geceleyin) bir aydınlık

(kaynağı) kılan, yılların sayısını ve

hesabı bilmeniz için ona menziller takdir edendir...”

(Yunus Sûresi:

5).

Yine

başka bir âyette buyurmaktadır:

يَسْأَلُونَكَ

عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ ... [سورة البقرة من الآية: 189]

“Sana, hilâlleri sorarlar. De

ki: Onlar, insanlar ve hac için vakit ölçüleridir.”

(Bakara Sûresi: 189)

“Kehf Sûresinin Tefsiri”.

Ay ve Hailler ile (yapılan) hesaplama,

Peygamberler ve kavimlerince bilinmektedir. Güneş ile hesaplama ise, cahil

dindarlar dışında bilinmemektedir. Maalesef bugün birçok müslüman

da bunlara uymaktadır.

Dr. Halid es-Sebt; Tevbe Sûresi'ndeki (... لا يزال بنيانهم)

(Kurmuş oldukları

binaları,.....) Tevbe Sûresi:110 ile Amerika'daki bombalama eylemlerini delillendirenlere itirazı sadedinde demiştir ki:

Dördüncüsü: Güneş

yılı hesabına göre kurulan bu tür irtibatların dayanağı putperest toplumlardan tevarüs eden hesap yöntemleridir. Peygamberler -Allah'ın salât ve selamı onların üzerine olsun- tarafından (bilinen) bir yöntem değildir. Şer'i açıdan muteber sayılan hesaplama (şekli), ay ve hilal (e göre olan)'dır. Bu daha dakik ve daha doğrudur. Peygamberlerin uygulamalarında, ay ve hilal (yılı) hesabının bilindiğine delil ise; Vâsile b. el- Eska' -Allah ondan râzı olsun- hadisidir.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

“İbrahim

-aleyhisselâm-'a sahifeler (kitap) Ramazan'ın ilk gecesinde indirildi. Tevrat, Ramazan'ın altıncı, İncil on üçüncü, Kur'an ise, Ramazan'ın başından yirmi dört gün geçince nazil olmuştur.” (Hadisi, Ahmed (4/107) ve Beyhaki Sünen'de (9/188) hasen senedle rivayet etmişlerdir. El-Albanî ise, “es-Sahîha” adlı eserinde (1575) zikretmiştir.)

Buna

göre, hesaplamalar, ancak ay ve hilal hesabına göre bilinmekteydi. Yine bir başka delilde, Sahihayn'de, İbn-i Abbas -Allah ondan ve babasından râzı olsun- tarafından rivâyet edilen hadis'tir:

O

demiştir ki:

“Peygamber

-sallallahu aleyhi ve sellem- Medine’ye geldiğinde, Yahudilerin aşure günü orucu tuttuklarını gördü ve: Bu nedir? dedi.

Dediler ki:

Bu gün önemli bir gündür. Bu günde Allah, İsrailoğullarını düşmanlarından kurtardı ve Musa da bu günde oruç tutmuştur...” (Hadisi, Buhari (2004), Müslim (1130) rivayet etmişlerdir. Hafız (ibn Hacer r.a.) kendilerinin güneş hesabını itibara aldıklarını itiraf etmektedir. Bkz. “Fethu’l-Bârî” (4/291) ve bkz. (7/323).

İbn-i Kayyim

-Allah ona rahmet etsin- şu âyetlerin yorumuyla ilgili olarak şöyle demiştir:

هُوَ الَّذِي

جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ ﴿٥﴾ [سورة يونس الآية: 5]

“O, güneşi bir ışık (kaynağı), ayı da (geceleyin) bir aydınlık (kaynağı) kılan, (yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için) ona menziller takdir edendir.” (Yunus Sûresi: 5).

(

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

.

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَا

مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ)) [سورة يس الآيتان: 38-39]

“Güneş

de kendi yörüngesinde akıp gitmektedir. Bu, mutlak güç sahibi, hakkıyla bilen Allah’ın takdiri (düzenlemesi)dir.

Ayın dolaşımı için de konak yerleri (evreler) belirledik. Nihâyet o, eğrilmiş kuru hurma dalı gibi olur.” (Yasin Sûresi: 38-39):

Görüldüğü gibi, eski toplumlarda ay hesabı daha yaygın ve daha çok biliniyordu. Ayrıca yanlıştan daha uzak ve isabet etme noktasında güneş hesabından daha doğrudur. İnsanlar kameri (ay) hesabının (daha sağlıklı olduğu) konusunda hemfikirdirler.

Dolayısıyla Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

{ وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ }

[سورة يونس الآية: 5]

“Allah, Yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için, ona (ay’a) menziller takdir edendir.” (Yunus Sûresi: 5).

Halbuki güneş için böyle buyrulmamaktadır. Bu yüzden, hac ayları, oruç, bayramla ve İslâmî mevsimler, hepsi ay hesabına göredir. Ay’ın yörüngesindeki seyri, Allah’ın bir hikmetidir. Allah Teâlâ, dinini muhafaza için insanları bu hesap üzerinde birleştirmiştir. Zira bu (hesapta) hata ve yanılğı imkânsızdır. Yahudi ve Hıristiyanların (Ehl-i Kitab’ın) dinlerine musallat olan türden karmaşa ve ihtilaflar (bu) dine girmez.” (Miftah Dar’us-Saadet” kitabından. (S.538-539).

Belki de, İbn-i Kayyim’in -Allah ona rahmet etsin- bu son ibaresinden; Ehl-i Kitab’ın güneş hesabına

dayandıkları anlaşılabilir. Bu konuda Hafız İbn-i Hacer -Allah ona rahmet etsin-, önce İbn-i Kayyim'e nispet ettiği sözünü, daha sonra düzelttiğini itiraf etmiştir. (Bkz. "Fethu'l-Bârî; s: 323) .

Gerçek şu ki, (Ehl-i Kitab'ın) şeriatında da buna dayanak yoktur. Ancak sonraları (kaba softa) cahillerce kullanılmıştır.

Allah Teâlâ'nın:

يَسْأَلُونَكَ

عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيْتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ... [سورة البقرة من الآية: 189]

"Sana, hilâlleri sorarlar. De ki: Onlar, insanlar ve hac için vakit ölçüleridir."

(Bakara

Sûresi: 189)

Âyeti

Kerime'si ile ilgili olarak değerli âlim Muhammed b. Salih el-Useymin -Allah ona rahmet etsin- şöyle demektedir:

"Bunlardan biri de: Bütün toplumların tarihi, Allah'ın onlar için belirlediği tarihlerdir. Bu (tarihler) hilal (e dayalı) tarihlerdir.

مَوَاقِيْتُ

(لِلنَّاسِ)

"insanlar

için vakit ölçüleridir."

Âyeti

kerimesi mucibince, zaman, toplum ve mekân ötesi bir ölçü

özelliğine haizdir. Fakat sonraları ortaya çıkan alafranga ay ölçüsü uygulamalarının; ne ilmî, ne mantıkî ve ne de şer'î mesnedi vardır! Bu yüzden aralarındaki farkların sebebinin nereden kaynaklandığı bilinmeksizin, bazı ayların 28, bazılarının 30, bazılarının da 31 gün çektiğini görmekteyiz. Sonra, bu ayların, insanların vakitlerini belirlemelerine yarayan duyusal bir emareleri bulunmamaktadır. Halbuki kameri (hilali) ayların (şemsi ayların aksine), herkesin bildiği duyusal (sezgiye dayalı) belirtileri vardır.” (Bakara Tefsiri; c: 2, s: 371).

Kurtubî de -Allah ona rahmet etsin- Allah Teâlâ'nın Tevbe Sûresi'nin 36. âyeti ile ilgili olarak şöyle demiştir:

﴿إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا﴾
[سورة التوبة الآية: 36] فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

“Şüphesiz Allah'ın gökleri ve yeri yarattığı günkü yazısında, Allah katında ayların sayısı on ikidir...” (Tevbe Sûresi: 36).

“Bu âyet, ibadetler ve benzeri konularla ilgili gerekli olanın, Arabların da bildiği (kameri) aylar ve seneler üzerinden değerlendirme yapmanın gereğine delalet eder. Acem'in, Rum'un, Kıptî'nin itibar ettiği (12 ay'dan daha fazla çıkmasa da) ay (hesabına) değil. Çünkü bu (ay)ların sayısı, çelişkilidir. Kimisi otuzdan fazla, kimisi azdır. Buna karşılık, Arabların ayları ise, otuzu aşmaz. Otuzun altına düşse bile. Otuzun altına düşenler de, ayla sınırlandırılmazlar! Kaldı ki, (otuzdan) noksanlık ve tam olma konusundaki bu farklılıklar, ayın

burçlardaki seyrinin farklılığından kaynaklanmaktadır.”

(Kurtubî Tefsiri; c: 8, s:133)

Allah Teâlâ

en iyi bilendir.